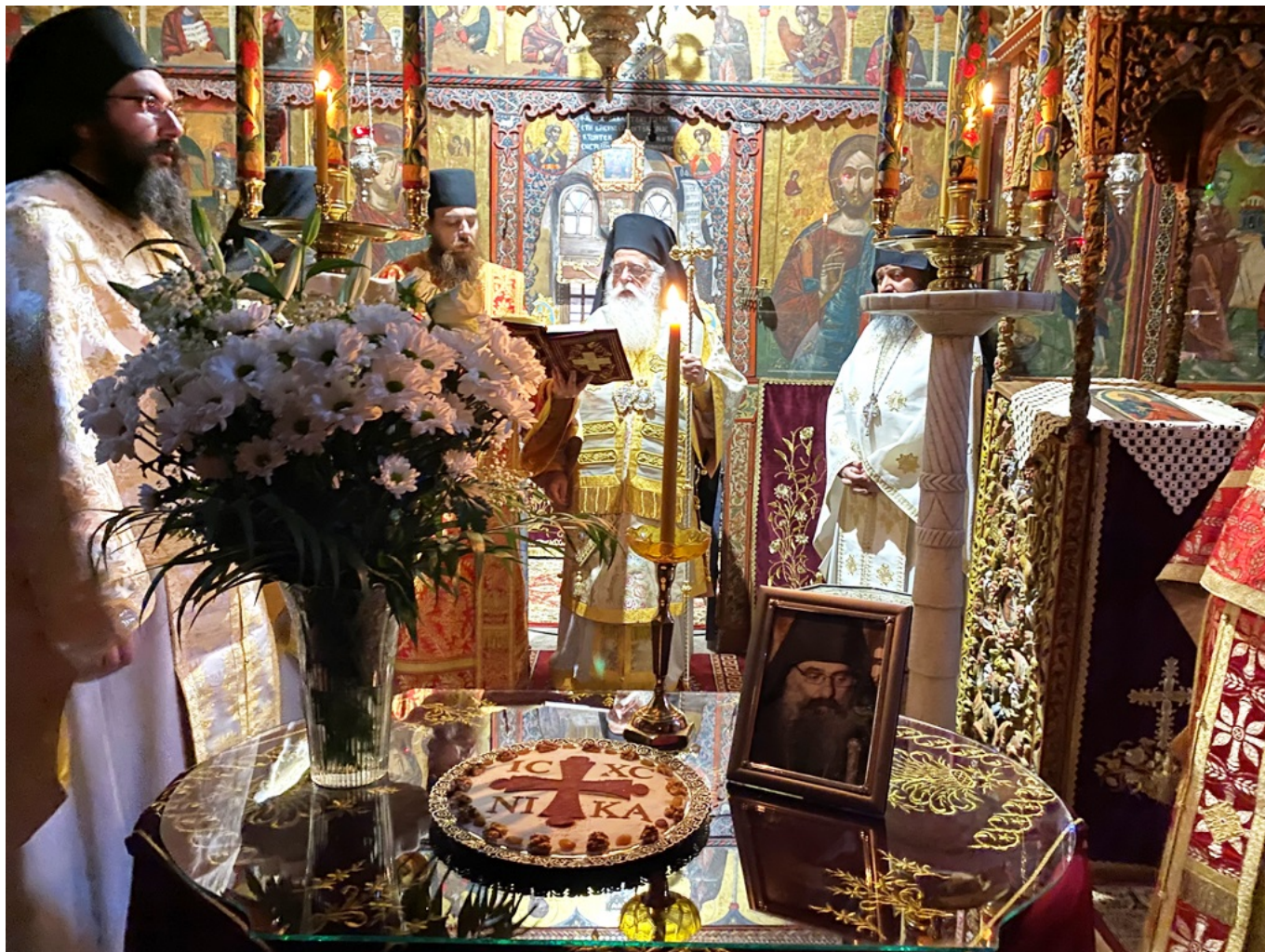

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η μνήμη του π. Αιμιλιανού δεν θα σβήσει ποτέ»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στην Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονος Αγιάς λειτούργησε σήμερα ο Σεβ. [Μητροπολίτης Δημητριάδος](#) κ. Ιγνάτιος, παρουσία πολλών προσκυνητών. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το μνημόσυνο του Μακαριστού Ηγουμένου της Μονής Αρχιμανδρίτη Αιμιλιανού Καζαντζίδη, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως τριών ετών από της εις Κύριον εκδημίας του.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον σήμερα εορταζόμενο Απόστολο Ανδρέα τον Πρωτόκλητο, ο οποίος είχε προετοιμαστεί για την υποδοχή

του Μεσσία από τον δάσκαλό του Ιωάννη τον Βαπτιστή, γι' αυτό, με προθυμία ακολούθησε τον Κύριο. «Η κίνησή του αυτή ήταν ενέργεια ελευθερίας και αγάπης, καθώς ο Χριστός δεν εκβιάζει κανένα, αλλά περιμένει να δει ανοικτές καρδιές, έτοιμες για την Αλήθεια. Από τότε, μαζί με τους λοιπούς Αποστόλους, έζησε μαζί Του, άκουσε την διδασκαλία Του, είδε τα θαύματα της δυνάμεώς Του, βίωσε το Πάθος Του και μετά την Ανάστασή Του, κήρυξε το Ευαγγέλιο στον κόσμο και σταυρώθηκε, ομολογώντας την πίστη του στην Ανάσταση».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Ιγνάτιος τόνισε, ακολούθως, ότι ο Κύριος όλες τις εποχές καλεί τους νέους Μαθητές, για να συνεχίσουν το έργο του, *«εκλεκτές και καθαρές ψυχές, που γεύονται την παρουσία του Χριστού στην ζωή τους και είναι έτοιμοι να αφιερώσουν την ζωή τους σ' Εκείνον. Γίνονται πρωταγωνιστές της ασκήσεως, της πίστεως, των έργων της αγάπης, όπως συνέβη και με τον αοίδιμο π. Αιμιλιανό, που αφιέρωσε όλη την ζωή του στον Χριστό και στην Εκκλησία. Δημιούργησε την νέα αδελφότητα της Μονής, όπου βιώνεται το μυστήριο της αληθινής αγάπης, της ταπείνωσης και της υπακοής»*.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης εξήρε τα ποικίλα χαρίσματα του π. Αιμιλιανού, το ακραιφνές εκκλησιαστικό του φρόνημα και το σπουδαίο έργο που, μαζί με τον π. Νικόδημο, επετέλεσαν, αναγεννώντας πνευματικώς ολόκληρη την επαρχία Αγιάς. «Με υπομονή δέχθηκε την ασθένεια και τότε αναδείχτηκε το μεγαλείο των πνευματικών του τέκνων, που στάθηκαν κοντά του με αγάπη και στοργή και το παράδειγμά του έγινε αφορμή να ευλογηθεί η Μονή και εμπλουτιστεί η αδελφότητα με νέα εκλεκτά μέλη. Μπορεί να πέρασαν τρία έτη, όμως, η μνήμη του δεν έσβησε, ούτε θα σβήσει ποτέ».

